

श्री स्वर्गद्वारि १००८
श्री महाप्रभु देवको संक्षिप्तमा
आजीवन चरित्र तथा
अखण्ड विश्वशान्ति
महायज्ञ वर्णनम्

रचयिता

श्री नित्यानन्द गिरि परमहंसः

प्रकाशक

बुद्धिराम खड्गे (भक्त)

उमाकुण्ड, पशुपति

काठमाडौं, नेपाल ।

श्री :

श्री स्वर्गद्वारि १००८ महाप्रभुदेवको
संक्षिप्तमा आजीवन चरित
तथा

अखण्ड विश्वशान्ति महायज्ञ वर्णनम्

मनो बुद्धिश्च चित्तात्मा धावन्ते यत्र यत्र हि ।
तत्र तत्रैव सन्दोषं प्रभुदेवं गुरुं भजे । १।
जाग्रतस्त्वन सुषुप्ती च तुरीयायां सदैव हि ।
अनन्त सूर्य संकाशं प्रभुदेवं गुरुं भजे । २।
तेजः पुञ्जं प्रकाशं च चिदानन्द स्वरूपिणम् ।
ज्योतीरूपं ब्रह्मरूपं प्रभुदेवं गुरुं भजे । ३।
सर्वे भवन्तु सुखिनः... । काले वर्षन्तु पर्जन्यः... । अपुत्राः पुत्रिनः सन्तुः... ।

रचयिता

नित्यानन्द गिरि परमहंस

प्रकाशक

बुद्धिराम खड्गे (भक्त)

उमाकुण्ड, पशुपति
काठमाडौं, नेपाल

२०३६ चैत्र गते १०।५ मा

प्रथम संस्करण

१००० प्रति

पशुपति, उमाकुण्डवाट

मूल्य:- जो श्रद्धा । (श्रद्धालुभिः श्रापितं) तु प्रभुदेवे समर्पितम्)

मुद्रक:-

यौवन्त छापाखाना

जयबागेश्वरी, देवपत्तन, पशुपति

काठमाडौं, नेपाल

ॐ ॐ ॐ

मूला धारेस्वाधिष्ठाने नाभौहृदि च कण्ठके ।
श्रुवो र्मध्येव्रह्मरन्ध्रे प्रभुदेवं गुरुं भजे ॥

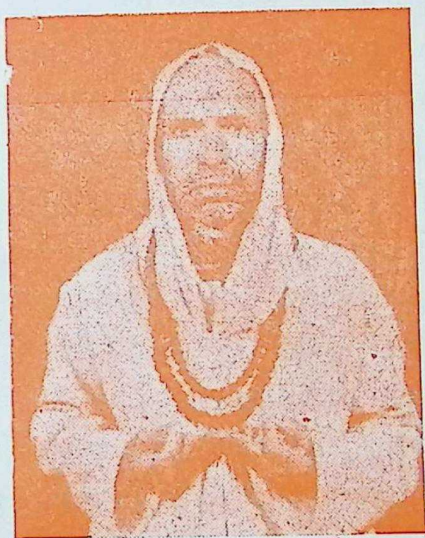
ॐ

श्री १०८ पूज्य माता

लक्ष्मीगिरी प्रभोः शिष्या उमाकुण्ड निवासिनी ।

गुरुभक्तिरता नित्यं ब्रह्मध्यान परायणा ॥१॥

नित्यानन्द गिरिर्नामा प्रभोः शिष्य सुसेवकः ।
प्रभोश्चरित निर्माता ध्यायते ज्ञान मुद्रया ॥२॥

पद्य पुष्पाञ्जली

आलोचना नहोस् भन्दै प्रजा राजा सवै महाँ ।
 गन्यो पुष्पाञ्जली पद्य भक्त सन्त समाजमा ।१।
 साहित्य पदलालित्य कवित्व छैन तापनि ।
 प्रभु कै पदलालित्य लालित्य भ्रमरो वनि ।२।
 महानुभावहरुमा पुष्पाञ्जलि समर्पण ।
 गर्दै लेख्दै छ यो, निर्य, चरित्र प्रभु जीवन ।३।
 लेख्दा आँसु टपः टपः पढ्दापनि टपः टपः ।
 कोइली प्रभु नै भन्छ रुँदै प्रभु पिकः पिकः ।४।
 चरिले राम नै भन्छ रुँदै राम पुनः पुनः ।
 बोलि फेरि चरी भन्छ रुँदै प्रभु पुनः पुनः ।
 सुनिवक्स्योस् आर्वाणी प्रभोराम पुनः पुनः ।
 रुँदै रुँदै निर्य भन्छ प्रभो राम पुनः पुनः ।५।
 चरित्र प्रभुको पढ्दै रुँदै भन्छ प्रभो पुनः ।
 सुनिवक्स्योस् आर्तवाणी प्रभोराम पुनःपुनः ।७।
 नहोस हास्य विद्रांसः नहोस शिरकंपित ।
 वैराग्य अश्रुका धारा होस भक्त्यर्थ पातित ।८।
 श्रद्धालु प्रेमिहरुमा श्रद्धाको प्रेम भावना ।
 भये प्रकाशमा होला अध्यात्म योग दर्शन ।९।

- न्ति.

प्रस्तावना

श्री स्वर्गद्वारी आश्रम रा. अञ्चल अन्तरगत प्लूठान जिल्लाको पश्चिम टापूमा पर्छ । सो आश्रममा १००८ वालातपत्ती श्री महाप्रभु देवले विश्वशान्ति नामको अखण्ड यज्ञ १९५२ सालदेखि स्थापना र सञ्चालन गरि १९९७ साल पौष १७ गतेमा कलेवर विश्रान्ति गरि परंघाम होइवस्केकोमा सो यज्ञ यथावत् मुचारु रूपले प्रभुका चेला प्रचेलाद्वारा अद्यावधि चलिरहेको कुरा महानुभावहरूमा विदित होला । सो यज्ञको अनुरूपमा काठमाडौं कैलाश उमाकुण्ड आश्रनमा पनि ९ मन्दिरको र पञ्चाग्नि पाञ्चायन चतुर्वेद आदिको समेत स्थापना गरि ध्याध्यक्ष र विप्र बटुक वैदिक वरणगरि स्वर्गद्वारिको यज्ञवत् यज्ञ श्रीप्रभु देवको शिष्या श्री लक्ष्मी गिरी नामा माताजीले अपना भोलीका भिक्षाबाट चलाइराख्नु भएको हुनाले सो आश्रममा हामी उक्त भक्तहरूले समय समयमा गान कीर्तन भजन गर्दै थियौं । अकस्मात् यही शिवरात्रीको पर्वमा श्री पशुपतिनाथ गुरुको दर्शनार्थी भै श्रीप्रभुका प्र. शिष्य श्री नित्यानन्द गिरी स्वामीजी यहि आश्रममा निवास गर्न आउनुभयो र वहाँले श्रीप्रभुदेवको संक्षिप्तमा आजीवन चरित्रको र विश्वशान्ति यज्ञको समेत हाम्रो नेपाली भाषामा रम्य श्लोक रचनाबद्ध गर्नुभएको रहेछ । सो सुन्दा र देख्दा हामी सर्वमा दारंदार सो आश्रमको र यज्ञको श्रद्धा र भक्ति अतिव बढ्दै जाओत् भन्ने अभिलाषाले हामी भक्तहरूका संमतीले स्वर्गद्वारिको शाखा काठमाडौं कैलाश उमाकुण्डबाट प्रकाशित गरिएको छ ।

समर्थनदाताहरू

श्री १००८ महाप्रभुको शिष्या लक्ष्मी गिरी
श्री स्वा. केशवानन्द गिरी
श्री स्वा. ब्रह्मानन्द गिरी
श्री स्वा. रामानन्द गिरी
श्री स्वा. भोलानन्द गिरी
स्व. आ. सेवक श्रीप्रभुका शिष्य ॐ भक्त काकी
उमाकुण्डका श्रीबुद्धिराम खड्गे
श्री किशोरकुमार गौतम, सा. आ. तथा एम. ए. ।
श्री कृष्णप्रसाद पौड्याल, सा. आ. ।
श्री राजाधर पराजुली, स्वा. आ. ।
अन्य सहयोगी भक्त सम्बृह ।

प्रकाशकको मन्तव्य

अतः प्रस्तावनाको सिलसिलामा श्री महाप्रभु देवकै महावाणीले भरिभराउ भएको श्री स्वा. नित्यानन्द गिरिज्यूले अर्को यौटा अध्यात्म-योगदर्शन भन्ने वेदान्तको किताव हामी संस्कृतको अध्ययन नभएका भक्तहरूलाई अतीव उपयोगी हुने हाश्र नेपाली मातृभाषामा रम्य श्लोक रचनामा बद्ध गरि बनाउनु भएको रहेछ र सो पनि सुन्दा अध्यात्मयोग बढीमा र अरूपनि सर्वविषयहरू संक्षिप्तमा दर्शाउनु भएको पाइयो । सोपनि याचना गरि प्रकाशितमा ल्याएमा हामी सबैलाई अतीव उपयोगी होला भन्ने लाग्छ ।

सहयोगी भक्त साथीदरगको जोड्छ्छ । परमात्माको जो निगाह । जहाँको आजीवन पनि संस्कृत वेदान्त तथा उपनिषद्हरूको अध्ययन र श्री प्रभुदेव गुरुका शिक्षा पूर्वकका योगानुभवद्वारा ब्रह्म चिन्तन गर्दै काल व्यतित गर्दै हुनुहुँदो रहेछ ।

* * * * *
 * केही जान्दीन हे नाथ *
 * भक्तवत्सल हे प्रभो । *
 पाउँ भक्ति र वंराग्य
 ज्ञान औ मोक्षधाम जो ।।
 तुलसीभक्त श्वपचभलो
 जहाँ रैन दिनराम ।
 उँचो कुल केहिकामको
 * जहा न हरिको नाम ॥ *
 * (तु. रा.) *
 * * * * *

-बुद्धिराम खड्गे (भक्त)

श्री स्वर्गद्वारी श्री प्रभुदेव संक्षिप्त जीवन चरित्र

(अथ मङ्गलाचरणम्)

श्री गणेशाय नमः । श्री शारदायै नमः

श्री प्रभुदेव गुरुवे नमः

ॐ गणेश भास्कर रमा शिव विष्णु इ पञ्चमा ।

पञ्च ब्रह्म स्वरूपीमा वारं वार नमो नमः ।१।

श्री स्वर्गद्वारि प्रभुदेव नमो नमश्च

यज्ञाऽवतार गुरुदेव नमो नमश्च ।

पञ्चाऽनिरूप प्रभुदेव नमो नमश्च ॥

गो ब्राह्मणाग्नि यति देव नमो नमश्च ।२।

हृदयमा म भजँ हरि शङ्कर हृदयमा म भजँ
गुरु शङ्कर हृदयमा म भजँ प्रभु शङ्कर हृदयमा
म भजँ शिव शङ्कर ॥

हे प्रभो जगदाधार वारं वार नमो नमः ।
 पाउँ दर्शन हे नाथ सर्व व्यापिन् सुधासम ।
 भार भै पृथिवी भन्निछन् रूँदै प्रभु नमो नमः ।
 पाउँ दर्शन हे नाथ कस्का शरण जाउँ म ।
 सातद्वीप नवै खण्ड जाँदा भार हूँदा.....रूँदै ।
 गोरू पिणीधरा आमा आइन् शरमा अवै ।
 मेरा स्वामी धर्म पनि नृप रूप गरी रूँदै ।
 फिर्नुहुन्थ्यो भूमिममा आधार एक पाउ भै ।
 गोरूपिणी म छूँ नाथ धर्म वृषभ रूप भै ।
 कलीका दण्डले खण्ड गर्दा आजौ असह्य भै ।
 दशैदिशातर्फ नमः वारं वार नमो नमः ।
 सुनियोस् आर्त यो वाणी आजौशरणमा सबः ।
 पृथिवी धर्म औ देवादिले स्तुति गरे छदा ।
 आकाशवाणीले आश्वासन गर्दै बुझाउँदा ।
 हे देव हो उत्तमका कुलमा अवतार भै ।
 लिई सन्यास विधिले हर्नेछु भार धर्तिकै ।
 दाङ सल्यान हो जिल्ला पछी रोल्पा हुनेछ त्यो ।
 ग्रामको नाम हो रुंटी यौटा टापूमहा छ त्यो ।
 पितामह अनीरुद्र पिता श्रीसत्तु नाम भै ॥६॥

पद गौतम क्षत्रीमा अवतार लिनेछु है ।
 भन्दै श्रीसत्तुमा घुस्दै अवतार प्रभुजीको ।
 हुँदा वजे स्वर्ग वाजा वर्षा भो जल फलफूलको ।
 सिद्ध आश्रम हो मुख्य सारा खानी त्यहीँ छन ।
 अवतार हुने ठाउँ मणिका ज्योति बल्छन ।
 त्यो ठाउँमा अष्टसिद्धि आई सेवन गर्छन ।
 तस्मात् रुँटी छ सिद्धेश प्रभु आश्रम सद्गुण ।
 अवतार भयो जहाँ बल्छन् मणिहरू त्यहाँ ।
 अद्यापि रात्रिमा हुन्छ झलझला काररुँटिमा ।
 तपेका प्रभुले गुफा अद्यापि ज्योति बल्छन ।
 तस्मात् रूँटिछ सिद्धेश प्रभु आश्रम सद्गुण ।
 उन्नाइस सोह्र साल मास श्रावण उत्तम ।
 एकादशी तिथी रात्री जेष्ठा श्रीगुरु वारमा ।
 मन्द मन्द भर्थ्यो मेघ वायु मन्द हुँदै बह्यो ।
 अवतार हुँदा नाथ अति शीतलशान्ति भो ।
 धरा पनि शान्ति हुँदै गरिन् कल्याण देशको ।
 भयो शान्ति सबै विश्वहुँदा औतार देवको ।
 तेश्रा वर्षसम्म खेल्दै सत्यदेव र शंभुको ।
 पूजा गर्दै व्यतित भो श्रीबाल प्रभुदेवको ॥१६॥

त्यस्मा शंभुजीले वाल अन्तर्ध्यान गरिकन ।
 ६ वर्षसम्म गुप्तयेकल्ला चौषट्ठिदीकन ।
 साहा शास्त्र र वेदान्त योगसिद्धि गरिकन ।
 र मात्र वाल दर्शये सातवर्ष हुँदाकन ।
 वन गुफामहा खेल्दा देखे गोपालले पुनः ।
 ल्याएर वाल दर्शये आमा बाबू जहाँ छन ।
 सानै धर्षहुँदा गुफा अग्निकाण्ड हुँदाकन ।
 प्रभु खेलदा अग्नि महाँ भये अग्नि सुधा समः ।
 फेरी संन्यासीको रूप लियेर शंभु आयर ।
 संन्यास दिइवक्सियो वाल मै यति शङ्कर ।
 भयेन व्रत बन्धादि गर्भयोगि हुँदाकन ।
 गर्भ संन्यासको ज्ञान हुँदा संन्यास भोतन ।
 बनेर वनको यात्रा गरिवक्त्र्यो वनान्तर ।
 तपस्याको मन हुँदा राजभो गुप्त गह्वर ।
 कृष्ण भै रामको लीला शङ्कराचार्य भै पुनः ।
 तेश्रा जन्म महावाला तपस्वी भै छिपीकन ।
 वालमा शिव ओ विष्णु घुस्दै तप गराकन ।
 श्रो प्रभू देवको नाम वालातपसी भो पुनः ॥२८॥
 रुँटिकालेकमा यज्ञ बाह्र वर्ष गरीकन ।

फेरि सखिमहाँ यज्ञ वाह वर्ष हुँदा कन ॥२६
 साङ्गता विधिले गर्दै स्वर्गद्वारि हुँनाकन ॥
 हुँदा सवारी आमाले रुँदा आज्ञाभयो पुनः ॥२७
 हे मातृके सुन्नुहोस साहा वैराग्यका गुण ॥
 छैटिकादिनको ज्ञान संभिवक्स्योस् पुनःपुनः ॥२८
 मुखमा हाइ गर्दामा सारा ब्रह्माण्ड भल्कना ॥
 देखायेर दिँदा ज्ञान भयेथ्यो आत्म दर्शन ॥२९
 त्यै आत्मारूप हो मेरो जान्नु आमा सबै दिन ॥
 आत्मापरात्ममा आत्माआत्मा मैहं भनीकन ॥३०
 पाल्नुहोला पछी आमा झुला संन्यास योग म ॥
 नरोकिवक्सियोस् ऐले जाँदैछु स्वर्गद्वारि म ॥३१
 आपत्ति क्यै परेमातः मलाइ प्रेम पूर्वले ॥
 संभिवक्से घटैमा छु गर्छु उद्धार योगिले ॥३२
 अन्त्यमा दिई संन्यास दियेर ज्ञान उत्तम ॥
 एसै जन्ममहाँ आमा गरुँला मोक्षपार म ॥३३
 पुत्र पैदा हुनेवेला सूतीका गृह कोणमा ॥
 दर्शाजेथे चतुर्वाहु त्यै मेरो रूप हो मुमा ॥३४
 विजुलीरूप दर्शाजे भल्कलाकारले पुनः ॥
 फेरि प्रकाश दर्शाजे त्यै मेरो रूप हो मुमा ॥३५

मेरो जन्म अजन्मा छ जन्मनु के गरि म र ।
 हजुर्का पुत्रमा घुस्दै यज्ञको कार्य गर्छु र । ३६
 हछूँ पृथिविको भार गर्छु उद्धार भक्त र ।
 हजुर्लाई मुक्ति पारेर जानेछु म मातर । ४०
 अनन्य भक्तथे पैले हजुर्का पुत्र मातर ।
 तस्मात् इन्माघुसी ऐले यज्ञको कार्य गर्छु र । ४१
 यज्ञकार्य नभै पृथ्वी भार संहार हुन्न र ।
 यज्ञ कार्य गरी पृथ्वी भार हर्नेछु मातर । ४२
 ऋषि पत्नी हुनुहुन्थ्यो प्राग्जन्म भक्तिनी धरा ।
 पाउँ पुत्र हजुर्भन्दा अस्तु भन्दै दिजे वर । ४३
 त्यो पूर्ण गर्न हे मातः हजुर्मा पुत्र भावना ।
 देखाजे पुत्रको भाव अजन्मा छु म जन्मन । ४४
 ब्रह्मज्ञ हुन्छ सर्वज्ञ भन्ने यो श्रुतिले ममा ।
 कडोरौं जन्मको ज्ञान भल्कन्छ हृदिमा सुमा । ४५
 भन्दै आश्वासन दिंदै श्रीस्वर्गद्वारि तर्फमा ।
 यात्रा गर्दै सवारो भो श्रीस्वर्गद्वारि धाममा । ४६
 छाला वक्रमरु भिर्दै जटाकैला कटी तल ।
 आजानुवाहु नाभीमा रेखा त्रिवलि उज्ज्वल । ४७
 मुरुक्क दन्त पङ्क्तीका विजुली सरि निर्मल ।

जनको मन आह्लाद गदैं गहन उज्ज्वल । ४८
 उन्नाइस सये वाउन्नमा श्रीस्वर्गद्वारीमा ।
 पञ्चकुण्ड खड़ा पारी वैदिकी विप्र यज्ञमा । ४९
 वेद पाठ र रुद्री र गीता भागवतादि र ।
 पूजा हवन गाँना र ध्यान हुन्छ सँधैभर । ५०
 पुष्पाञ्जली आरती र अभिषेक तिलक पनि ।
 अखण्डयज्ञमा हुन्छ विश्वशांति हआसम्भनी । ५१
 दिनमा गार्इका साथै लीला कृष्णजिका सर ।
 विशेष यज्ञमा साथै लीला रामजिका सर । ५२
 सिधा सामल साधूमा यात्रि ब्राह्मण छात्रमा ।
 आशीष भक्तमा भदैं भार हदैं ति धर्त्रिमा । ५३
 बाह्र बाह्र वर्ष गरि छैटा यज्ञ समाप्त थै ।
 अखण्ड यज्ञ सातौंमा अनन्त रुदि पर्दथै । ५४
 अष्टोत्तरशये धारा भयेका जलधारिले ।
 रुद्राऽभिषेक गर्दांमा पाइन् निर्मल धर्तिले । ५५
 अखण्ड यज्ञका नाम सुन्नुहोस इ पाँच हुन् ।
 कलिका अन्त्यमा देव गुरुले साङ्ग गर्निछन् । ५६
 अखण्ड मण्डलाऽकार विश्वमङ्गल कारक ।
 विश्वशांति विश्वपुष्टि पृथिवी भार हारक । ५७

इ नामले यज्ञ गर्दै यज्ञ ब्राह्मण रत्नक ।
 भक्त गौ अतिथी यात्री योगी सर्वत्र रत्नक । ५८
 हुँदा प्रसन्न अग्नीले सारा रत्नहरू त्यहाँ ।
 विप्रको रूप लीलयाये गरे अर्पण नाथमा । ५९
 ज्ञान भक्ति र वैराग्य विद्यायोग कलात्मको ।
 समाधियोग अभ्यासशिक्षा गर्दै सुआत्मको । ६०
 अब आज्ञाभयो वेला परंधाम सवारिमा ।
 मेरो जाने भयोवेला सक्रियो कार्य भूमिमा । ६१
 विश्वशान्ते निमित्त्यर्थ अखण्ड यज्ञ ई गरे ।
 हुदैन साङ्गता ऐखे गर्ने लक्ष्मि गुरुले भरे । ६२
 अखण्ड यज्ञ अंतरमा यज्ञ भङ्ग भयो भने ।
 संसारमा सबै प्राणीहरू नष्ट छ हे हुने । ६३
 संपूर्ण प्राणिको रक्षानिति यज्ञ गरे सबै ।
 यज्ञ भङ्ग भये सारा प्राणी नष्ट हुने छ हे । ६४
 तपाजिहरूले यज्ञ चलाई पुरीमा रही ।
 पन्थो भाने कुनै कष्ट टार्नु सरकारमा गई । ६५
 सबैमा यो भयो आज्ञा प्रेम पूर्वक बाबू हो ।
 जाँदैछु छाडी यो धाम सहारा गर्नु यज्ञको । ६६
 यी बात सम्झनु होला हूं म हे अजरामार ।

मज्जाई दुःखले वावू खुदैल छु परात्पर । ६७
 अहं मम छ यो भाव जीवमा अज्ञ भेकन ।
 आत्मा अमर सर्वज्ञ साची हो हुन्न वन्धन । ६८
 माया भुमरीमा पर्दा बद्धछु जीव भन्दछु ।
 आत्मा ब्रह्म स्वयं देव बद्ध छैन अलक छु । ६९
 माया भुमरीमा पर्दा आत्मांशा जीव वन्दछु ।
 माया भिन्नहुंदा आत्मा स्वयं ब्रह्मप्रकाश छु । ७०
 पाञ्च भौतिक यो देह नाशवान् क्षण भङ्गुर ।
 अविनाशी अनादि र आत्मा छ अजरामर । ७१
 यी शारिरीक हुन् धर्म सुख दुःख जति छन ।
 आत्मा अमर हो वावू खुदैल दुःखले पुनः । ७२
 मवाट वावू हो वस्तु चाहिन्छ कसलाई के ।
 दिनेछु आदरगरी माग्नुहोस् सब भक्तले । ७३

अन्त्य अमरवाणी

आज्ञाभो प्रभुको यस्तो मौन सारा पुरीभयो ।
 भयेका नरनारीका मुटुमा ग्रन्थि पर्न गो । ७४
 तपाँजीहरूका निंती अखण्ड यज्ञ छाड्दछु ।
 मैरै हो अज्ञ यो यज्ञ यही संवन्ध जोड्दछु । ७५
 यज्ञ गौ भूमि धनको विफ योगि र यात्रिको ।

जस्ले गर्ता विघ्न बाधा हुनेछ नास तेसको । ७६
 मेरे अङ्ग इ हुन् वायु जस्ले गर्ता अनादर ।
 विघ्न शङ्कट बाधानै होला त्यस्को निरन्तर । ७७
 यज्ञ विघ्न गरे कबैले योगो द्रोहि बने कुनै
 मौजा विघ्न गरे कबैले जल्दो अस्त भयेतिनै । ७८
 अहं भानी मगरथ्यो गन्यो यज्ञ विध्वंसन ।
 छ मैनामै पातकिको महाकुष्टि भयो पुनः । ७९
 तनले मनले धनले गर्ता सेवा त यज्ञको ।
 त्यो मेरे भक्त हो पक्का लिनेछु साथमा म त्यो । ८०
 कच्चा शरीर यो वायु नासवान् क्षण भङ्ग र ।
 नमने आत्महो सारा तस्मात् भजद्दीश्वर । ८१
 वर्ण आश्रमको धर्म रक्षा सर्वत्र आणिको ।
 मुख्यहो धर्म यो सारा गर्नु उद्धार जीवको । ८२
 शारीरिकी धर्म दया दान सत्कर्म गर्नु हो ।
 मन इश्वरमा राख्नु यही मानव धर्म हो । ८३
 साधू इश्वर यात्री र गो सेवा देव यज्ञको ।
 विघ्नको गर्नु सन्मान यही मानव धर्म हो । ८४
 कहाँवाट म आजन्मे हो सत्त्या सत्यके सबै ।
 विचार आत्ममा गर्दै गर्नु उद्धार जीवकै । ८५

मलाई छैन क्यै इच्छा छैन कर्तव्य क्यैपनि ।
 जाने इच्छा कतै छैन गरें कर्ता सरी बनि । ८६
 कर्म छाडेर ई प्राणी उल्लङ्घ देखिये जव ।
 देखाजे कर्म ई गर्दै यज्ञ कर्म गरी तव । ८७
 एकै कर्म महाँ जाहाँ देव वेद र यज्ञको ।
 सच्छास्त्र साधुको गौको रक्षा विप्रधर्मको । ८८
 मार्गशीर्ष महीनाको शुक्लपक्ष चतुर्थिमा ।
 योधाम छाडिजानेछु अवश्य दिव्यधाममा । ८९
 वस्तुभो साथमा मेरा गर्नुभो ज्ञान सङ्गत ।
 सेवा गर्नुभयो यज्ञ गौ विप्र साधु संमत । ९०
 उपदेश दिजे धेरै सिकाजे मुख्य साधन ।
 नविसनु मलाई हे संझी सगुण निर्गुण । ९१
 मेरा साथमहाँ भक्त दिन एक बसेपनि ।
 अनन्तपुण्यकाभागी हुन्छन् सज्जनसङ्गुणी । ९२
 वस्तुपर्दछ त्यत्तीनै कार्य जत्ती छ भूमिमा ।
 सबैसिद्ध गये कार्यसिद्ध गर्दै स्वधाममा । ९३
 गंभीर बाँणि रसिलो प्रेमाऽमृत वहाउँदै
 सिंहासनमहाँ राजहुँदै तेज सुहाउँदै । ९४
 गेरुका रङ्गको धोती लपेटि त्यहि ओइदा ।

वाजसूर्य सरी रक्त प्रकाश देखिने सदा ॥ ६५
 वस्त्रमा एक धोतीथ्यो सुत्ने एक फलेकथ्यो ॥
 आहारा कन्दफलथ्यो लक्ष्य ब्रह्म विवेकथ्यो ॥ ६६
 ॐशिवोहं ध्वनीहुन्थ्यो ब्रह्ममा ज्योति ध्यानथ्यो ॥
 सारासार्त्र प्राणीमा दयाआश्वाय दानथ्यो ॥ ६७
 तेजले शरिरै सारा धपक वलि उज्ज्वल ॥
 हँसिलादन्त मुखमा विजुलीसरि निर्मल ॥ ६८
 वाँणी अमृत वर्षेको सुन्दा बोलने कवैपनि ॥
 रोकियो कण्ठआँखामा धाराथे आँसुकाअनि ॥ ६९
 यज्ञभूमिमहाँ दूरदेशका भक्त आउलान् ॥
 मनोवाञ्छा पाउलान्ती यज्ञ धेनु रिक्ताउलान् ॥
 यज्ञमा नित्य वस्नेछु मेरो दर्शन पाउँलान् ॥
 निन्दाविघ्नादि जोगर्लान् उल्टा ती फलपाउलान् ॥
 हे बाबु एकसौ वाहकल्पमा यज्ञ सान्निछु ॥
 यो कल्पमा पनि विश्वशाँति यज्ञ म छाड्दछु ॥
 अहन्ता ममता ह्वैन ध्यान योग समाधिले ॥
 त्रिकालको भयो ज्ञान पाँजे इश्वर आत्मले ॥
 पुष्करद्वीपमा यौटा रिपु नामक देश छ ॥
 त्यस्मापनि विश्वशाँति नामले यज्ञचल्दछ ॥ १०४

सबै कल्प महौ मैले कर्ना भैं यज्ञ गर्दछु ॥
 तैपनी छू अकर्ता नै यज्ञ साजिमवन्द छू ॥
 अहाँ साडे चार हात रिपुमा हात नौ अनि ।
 रुप ली कार्य गर्दौ छू नीर्गुणि सगुणि वनि ॥
 भक्त ब्राह्मण गौ साधू इनै छन् हे वहाँपनि ॥
 कर्ता भैं कार्य गर्दौछु अकर्ता छु म तैपनि ॥
 जान्दैनन् सबले यस्तो मायावस परी तर ॥
 त्रिकालै जान्दछु सारा मायादेख अलक छु र ॥
 वाला तपसीले आहाँ रिपुमा यज्ञ नामले ॥
 गर्दौछु यज्ञको कार्य त्रिकाल दर्शि दृष्टिलै ॥
 सानु ठूलो छैन भेद हे बाबु योगनै ठूलो ॥
 तस्मात् योगगरी सिद्ध गर्नु उद्धार जीवको ॥
 तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानी भ्योपिमतोऽधिकः ।
 कर्मिभ्यश्चधिको योगी तस्मात् योगी भवार्जुन ॥
 आज्ञाहुंदाहुदै बाँगी रोकिये भैं भयो अनि ॥
 ब्रह्ममा स्वर गुञ्जथ्यो ॐ शिवो हं यही ध्वनि ॥
 ॐ शिवो हं फेरि पनि अभि दीर्घ सुवाणिले ॥
 तेथ्रोवार ॐ शिवोहं सुनियो श्वास मात्रले ॥
 शिरमा तेजको पुञ्ज विजुलीसरि चंकदै ॥ ११३

दिव्यधाम भयो तेज प्रभुको गाँथ त्यै छँदै ॥
 पश्चात् वैकुण्ठदेखिनै विमान झलझल् गरि ॥
 आयेर प्रभुको तेजतिइ गो धवला गिरी ॥
 श्री महाप्रभुको दिव्य तेजली धाममा गयो ॥
 पुष्पको जलको वर्षा जय जय ध्वनी भयो ।
 यज्ञका स्वर्गका वाजा साथै गुञ्जाय मानथे ।
 वजे आफ्नै भयो वर्षा ढाकियो जलफूलले ।
 ववृषुः पुष्प वर्षाणि विमानाऽऽवलिभिस्तदा ।
 दिविदुन्दु भयो नेदुर्मन्दं मन्दं तडिज्जगुः ।
 प्रदक्षिणा गरि पैने विमान पुरिमा अनि ।
 गाउँमा देशमा समै झलझल् गर्दै गयो अनि ।
 दिव्य तेज लिई दिव्यधाम पाल्नुभयो हरि ।
 पाश्च भौतिक त्यो देह त्यहि राखेर त्यसधरि ।
 प्रपिता मह प्रभुज्यूका श्री वासुदेव ब्राह्मण ।
 क्षत्रि कन्या विवाहीमा अनिरुद्ध भये पुनः ।
 तिन्का पुत्र सत्तुनामा तिन्मा औतार भैकन ।
 आमा शान्ताकुमारीमा जन्मी सन्न्यास भोतन ।
 तस्मात् हो प्रभुको वंश अति उत्तम ब्राह्मण ।
 तस्मात् ब्राह्मण कै कर्म गरेर पाल्नु भो पुनः ।

रुँदै खनि समाधी र नुहाईभस्म भूपण । १२३
 गरि वस्त्र र रुद्राक्ष पहिराइ धरीकन ।
 मृत्तिका नून राखेर ढाकी देह मनोहर ।
 हरे यस्तो वज्रपात आयो रोदन सत्त्वर ।
 मलीन सूर्यको तेज मलीन अग्नि यज्ञका ।
 पुजेका देवता गाई मलीन देखिये फिका ।
 रामकृष्णहुँदा धाम मलीन सब विश्व थ्यो ।
 त्यै सरी श्री प्रभु धाम हुँदा मलिन विश्वभो ।
 पुरी वासी जति जो हुन् सचेतन अचेतन ।
 सबैका अभुका धारा भरेका हुन् सनातन ।
 उन्नाइस सतानव्वे मार्ग चौथी गुरु दिन ।
 परं राम गरिवकथ्यो यज्ञ लीला गरिकन ।

(स्वा. श्री बोधानन्दज्यूले)

जल अग्नि भयो आज वज्रका सार वारिज ।
 शशी ररि हुनू आज सब वाम छ दैवज ।
 आजनै गुरुले हाभ्रा जिमा भार लगाइयो ।
 राख्नु नै गुरुको कीर्ति हाभ्रो ये मुख्य धर्म हो ।
 सुनेर वित्रले यज्ञकर्म गर्न सुरु गरे ।
 समाधिमा पनि पूजा रुद्री आदि भयोभरे । १२४

फाटवारि वारेमा स्वा. श्री बोधानन्दज्यू
 यज्ञको फाँटवारीमा रुक्दैनाँ दिन यो सब ।
 राजेन्द्रकै धर्मयज्ञ राजन्वाटै चलोस् अब ।
 नृपेन्द्रका हजुरमा टक्याउनु निवेदन ।
 भन्दा चेला गई फेरि टक्याये यो निवेदन ।
 भूपवाट गरिवक्स्यो प्रवाङ्गी यज्ञ पालन ।
 धर्मावतारको पक्का प्रवाङ्गी यो भयो सुन ।
 गुरुका संगति माँहा चेलाकै हक मुख्य छ ।
 लीनुहुन्न फाँट वारी हेनु कसरी चल्दछ ।
 हस्तचप हुने छैन कुनै वाट कदा कबै ।
 स्वतन्त्र प्रभुको यज्ञ चल्नेछ साधु वाट नै ।

इति प्रवाङ्गी

पुरी निर्माण पक्का छ यज्ञ गुप्ता छ सुन्दर ।
 पूजा हवन रुद्री र पाठ हुन्छ निरन्तर ।
 समाधिमा परी घोप्टो गाँथमा लुट्पुटीयर ।
 रोमाञ्चित भई रोई भक्तले गदगदायर ।
 आशीष जति मागेका ति हुंदेनन् फराकर ।
 अवश्य होइवक्सिन्छ साक्षात्कार निरन्तर । १३६
 भक्त दर्शन पाउँछन् प्रभुको रूप सुन्दर ।

यस्मा प्रत्यक्ष आजै नै देखियेको छ निर्भर ।
 अष्टसिद्धि थिये साथै प्रभुमा कमिके थियो ।
 वदला कामधेनुनै यज्ञ राखि दिनुभयो ।
 यौटै सागरमा प्राप्ति विष रत्नादि अमृत ।
 प्रभुमा कमि के हुन्थ्यो अनंत गुण सेवित ।
 सुपोवेद मयी गर्दै हंकेको अन्न अमृत ।
 हुञ्छ वाबू यज्ञशिष्ट खानू त्यै हुञ्छ अमृत ।
 यज्ञ शिष्टामृतभुजो यान्तिब्रह्म सनातनम् ।
 नायं लोकोस्त्य यज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसत्तम ।
 यो यज्ञशिष्ट भोक्ताले जो अहङ्कार गर्छर ।
 हुनेछ नर्कको भोक्ता जानेछ नर्क आखिर ।
 विप्रले होम गर्दासा अति सन्तोष अग्निथे ।
 गये छादनमा ज्वाला तर शीतल शान्तिथे ।
 गरेनन् अग्निले दग्ध कच्ची छादन यज्ञथे ।
 प्रभुकै शक्तिले सारा अग्निनै पानि वन्दथे ।
 जानेछ पहिरो वाबू भत्की गाउँ र खेतमा ।
 आज्ञा हुँदाहुँदै जान्थ्यो टापू भत्केर देशमा ।
 यत्ति दिन्मा आउनेछन् फलाना यज्ञ भूमिमा ।
 आज्ञाहुँदा उत्तिदिन्मा खडाथे प्रभुपाउमा । १४६

नजौं मुलुकमा आज अग्निकाण्ड हुँदा अनि ।
 निभाउँदा भिजे बाबु चुर्लुम्म भतिवक्सने ।
 जहाज डुविगो आज कछुवा रुपले गरि ।
 उतार्दा मा भिज बाबु भन्नुहुन्थ्यो घरिघरि ।
 मुल्दा बाटोत यात्रीले योगिको रुपलियर ।
 देखाउँदै सिधावाटो हुनुभो प्रभु गुप्तर ।
 छँदैछ आज यो पक्का यात्रिले आइ भञ्जर ।
 आजैपनि हुनुहुन्छ गोप्यको रुप तियर ।
 राम राम हरे भन्दै पसिना देहमा भरी ।
 निभाउँदा अग्निकाण्ड भिजें बाबु हरि हरि ।
 अज्ञेय रुपका ज्ञानी हे प्रभो इनिको भनि ।
 प्रश्न गर्दा भन्नुहुन्थ्यो वाम देवादि हुन् इनि ।
 विश्वामित्र वशिष्ठादि वीरभद्र र सौभरि ।
 हनुमान इ हुन् बाबु भन्नुहुन्थ्यो घरिघरि ।
 फट्याँघ्रा भ्रमरा रुप कपिपत्नि इको भनि ।
 प्रश्नगर्दा भन्नुहुन्थ्यो देवर्षिहरू हुन् इनि ।
 पुरिका जति छन् प्राणी स्वर्गका देव हुन् इनि ।
 भैले बोलाउँदा आये जानेछन् स्वर्ग ईर्षानि । १५८
 क्यै ऋषि योगिको भेष क्यै ऋषि वटु भेष भै ।

क्वै ऋषि भ्रमरा भेष आउँथे दर्शनार्थि भै ।
 क्वै ऋषि योगि नागाभै क्वै ऋषि सिंह रूपभै ।
 क्वै ऋषि मृगको रूप आउँथे दर्शनार्थि भै ।
 भेटी टक्रवाउना निति घरवाट भिकीकन ।
 ल्यायेको यत्ति हो बाबु लैजौ फिर्ता अरुधन ।
 टाढाका मनका बात त्रिकालज्ञ हुँदाकन ।
 अन्तर्यामी प्रभूवाट आज्ञा हुन्थ्यो पुनः पुनः ।
 नारायण पनि हुन्थे नररूप छु हाल मै ।
 योगीको रूपली शिन्ना गर्दछु यज्ञधर्म कै ।
 आमा पृथिवीको काँम यज्ञद्वारा गरिकन ।
 जादैछु अब हे बाबु गनुहै यज्ञ सेवन ।
 यस्ता अगम लीलाथे अन्तर्यामी स्वरूपमा ।
 अन्तर्यामी स्वरूपली थाँमिवक्त्रिस्त्रु हालमा ।
 भक्तले पाउँछन् दर्शन गम्भीर वाणि सुन्दछन् ।
 घटैमा छू भक्त बाबु ति मनोरथ सिद्ध हुन् ।
 ई लीला प्रभुका आजसंम नै छन् निरन्तर ।
 रामकृष्णजिका लीला थिये जस्तै मनोहर । १६७
 देखे जाने सुनेका ई प्रभुका कार्य गौरव ।
 मिथ्या हनेन इ हुन् सत्य कृष्णरामजि भैं सब ।

यस्तो विश्वशाँन्ति यज्ञ विश्वमा छैन कैपनि ।
 तस्मात् विश्वशाँन्ति नामराखिवक्स्यो प्रभुअनि ।
 नदेखेका भक्तहरू आये र दृष्टि गर्नुभो ॥
 भनेमात्र प्रभूको र होला विश्वास यज्ञको ॥

श्री प्रभूदेवका अन्त्य भविष्य अमर वाणी
 आझाहुँन्थ्यो अमर वाँणी मेरा गुण जति सबै ॥
 साथै ल्याजे लगे साथै भायेन गुण ग्राहि क्यौ ॥
 हीरामोती स्वर्ण चाँदी ताम्र खाँनी अरु सबै ॥
 साथै आये लगे साथै वस्ने छैनन् कुनै अगै ॥
 योग ज्ञान सिद्धि शक्ति दया शान्तिहरु सबै ॥
 आये साथै लगे साथै वस्ने छैनन् कुनै कनै ॥
 परंधाम हुँदा वाँणी वक्सेका अरु छन् गुण ॥
 हे वावु हो गजे धाँम यज्ञको गर्नु सेवन ॥
 हे वावु हो घोर घोर अन्त्यमा कलि आउला ॥
 घोर घोर नरपनि दुष्कर्म गरि आउला ॥
 छोरा छोरी वावु आमा धनका लोभले गरि ॥
 मारामार अती गर्लान् मौकापारि थरिथरि ॥१७६
 वर्ण आश्रमको धर्म रहने छैन क्यौ गरि ॥

दंपतीको धर्म भान्ने हुनेछ खुस मनारि ॥
 जाति भेद यत्ति होला नरनारी दुवा थरी ॥
 खानेकुरा भेद होला नरमांस पृथक् गरि ।
 अनावृष्टि हुँदा फेरि अनिकाल अती परि ।
 नरले नरको माझ्ख खानेछन् प्राण घातगरि ।
 नदीनालाहरू शुष्क भयेर पृथिवी भरि ।
 सारा प्राणी हुत्तन् नष्ट कातका भागमा परि ।
 अतिचार हुँदैजाला धर्मनष्ट हुँदा ख्यरि ।
 कसैमा पनि विश्वास रहने छैन क्योगरि ।
 गुरुशिष्य पति पत्नी प्रजा राजा विरोधीभै ।
 होला आपसमा मृत्यु घोरकली धर्म मुख्य छै ।
 उल्का पातादि भूकंप ताराहरू पतन् हुने ।
 उपराग र सङ्घर्ष अरिष्ट अति देखिने ।
 परभर्ता परस्त्री औ वारुणी रसले गरि ।
 आसक्त भै हुलान् अस्त इत्यादि मस्तमा परि ।
 कठै नर र नारी सब रस आसवले गरि ।
 हुनेछन् सवनै अस्त वारुणी मस्तमा परि ।
 हे बाबु हो नछाड्नु है दुःखमा पनि धर्म र ।
 धर्मका धर्मले समा आउने छौ निरन्तर । १८६

बलियाते बलियो नै बलिले निर्बलीकन ।
 मारेर स्वार्थ गर्ने छन् तिनै हुन् आसुरीजन ।
 यस्तो चराचर महाँ घोरघोर हुँदा कन ।
 यज्ञको साङ्गना होला आई देव गुरु कन ।
 र मात्रै सत्त्वको हावा सत्त्वमा गै मिलिकन ।
 होला फेरी सत्त्व युग सत्त्व धर्म जगाउन ।
 यो कल्पमा हुनेछैन यज्ञ वृत्तान्त शास्त्रमा ।
 अश्वत्थामा व्यास हुँदा गर्नेछन् पादम कल्पमा ।
 कहे यज्ञ साक्षि हुँदै कला चौषट्टि योगमा ।
 गर्नेछन् व्यासले व्याख्या पादमकल्प हुँदा त्यहाँ ।
 अगम्य रूपले दिन्मा फिर्नेछु योगि भेषले ।
 रानमा विजुती तुल्य चङ्किता तेज भेषले ।
 मर्यादाक्रमले वस्नु सेव्य सेवक भावले ।
 मठा धीशाग्रको पूजा यज्ञकै गर्नु साधुले ।
 हुने छैन कुनै स्वाँमी सर्वसेवक मैँ छु र ।
 जस्तै स्वाँमित्तवमा वस्ला त्यो मेरै द्वेषि हो नर ।
 अन्तानन्द हे साधु कार्यभार चलाउनु ।
 मलाइ यज्ञ मैँ संझी सर्व सेवक नै हुनु । १६५
 धर्माऽवतारका राजा नेपाल खगडमा सधैं ।

हुनेछन् यज्ञको रक्षा गर्नेछन् साधु सन्त कै ।
 राजावाट हुने छैन हेलत्त्व यज्ञको कठौ ।
 धर्माऽवतार हुन राजा उन्कै हो यज्ञ यो सबै ।
 विघ्न बाधा परे सारा टक्रयाउनु नृपेन्द्रमा ।
 गर्नुहोला विघ्न अस्त रक्षा यज्ञ र साधुमा ।

श्री ५ महाराजाधिराजमा निवेदन

धर्माऽवतार हे राजन् टक्रयाजें यज्ञ भूपमा ।
 रक्षावश्योस गौ यज्ञ साधु विप्र र भूमिमा ।
 भिक्षार्थी योगिले भिक्षा मागे यै धर्म भूपमा ।
 धर्माऽवतारले रक्षा गरियोस धर्म यज्ञमा ।
 हस्तक्षेप नहोस् राजन कुनैवाट कदा कवै ।
 स्वतन्त्र भोलिको यज्ञ स्वतन्त्रैले चलोस सधैं ।
 यही आशीष टक्रयाजे सत्य सिद्धि र सद्गुण ।
 आयु आरोग्य सन्तोष धर्म औ यज्ञ सेवन ।
 हजुर्का कुलमा धर्म यज्ञ रक्षार्थि भूप हुन ।
 कुनैवाट नहोस् कैल्यै अनादर नृपेन्द्र जुन ।
 क्षत्रीय कुलका राजा विष्णु अंशा सधैं रहनु ।
 यै हो योगीश आशीष हजुर्कै यज्ञधेनु हुन् । २०४

जाँदैछु अब हे राजन् कैवल्य पद हो जउन ।
 गौ यज्ञ साधु औ विप्र भूमि रक्षा सधै हउन ।
 (इति नृप निवेदन)

अतिथी योगि वा दुःखि गोप्य भेष गरीकन ॥
 फिर्नेछु भुविमा बाबु चिन्ने छैनन् कुनै जन ॥
 अमृतै तुल्यको बोली कफ पुत्य हुने छर ॥
 एकान्त गौन भै भज्नु पछै बाबु निरन्तर ॥
 हेलत्त्व अति गर्ने छन काषाय वस्त्र धारिमा ।
 ननान्नु दुःख है बाबु शान्तिभै भज्नु आत्ममा ॥
 अनादर अतिगल्तान् थुक्लान पिट्लान पिटाउलान् ।
 इर्षा नलिनु है वत्स समुद्र हुनु आत्मवान ॥
 यद्वाएकाऽशन गरि भज्नु नित्य महेश्वर ॥
 योगी नडुल्नु है बाबु अनादर हुनेछर ॥
 आजैपनि उही यज्ञ होता वैदिक ब्राह्मण ॥
 गर्दै चलदोछ सोभार प्रभुकै शक्ति हो सब ॥
 धवलगिरी थ्यो पैले ऐले स्वर्गपुरी भयो ॥
 सप्तर्षिभै यज्ञार्थे ऐले वि विश्वशान्ति हो ॥ २१२
 जडचेतन भै आफै चराचर पनि हुंदै ॥

रने श्री प्रभुमा मेरो वरंवार नमो रुदै ॥ २१३
 वौराग्य भाव संयुक्त लेखेका जे जतिछन ॥
 श्री गुरोः प्रभुका पुण्य गाँथमा गर्छ अर्पण ॥

महात्म्य

हे प्रभो जगदाधार वारंवार नमोनमः ।
 सुख संपत्ति आरोग्य आखीर मोक्ष पाउँ म । १५
 प्रभुको र विश्वशान्ति यज्ञको भक्तिपूर्वक ।
 यो चरित्र गरे पाठ त्यो होला मोक्ष प्रापक । १६
 संचिप्त प्रभुका लीला गर्दा पाठ निरन्तर ।
 धनधान्य र आरोग्य होला ज्ञान सधैँभर । १७
 भूत प्रेत पिशाचादि शत्रुरोग दरिद्रता ।
 हुनेछैन गृहमहाँ नित्यपाठ गरेछँदा । १८
 श्री प्रभुवाट वक्स्योस वर्तमान नरेशमा ।
 सुख सौभाग्य आरोग्य चिरायु धर्मभूपमा । १९

नीलकण्ठ पशुपति कालिकाऽऽमाँ नरेशमा ।
वक्त्रयोस सुख आरोग्य आयु यज्ञेश भूपमा । २०

पद वा वाक्य विश्लेश प्रेसको त्रुटिता पनि ।
संशोध्याई पढियोस ज्ञान्तव्यैले मृदूवनि । २१

आवाल वृद्ध वनिता अज्ञ संस्कृतले पनि ।
सरलै बुझियोस् भन्दै लेखी यो सरलै अनि । २२

उपजाति शिखरिणी वसन्ततिलका अनि ।
लेखियेन अरू छन्द अनष्टुप् सरलै भनि । २३

श्री नित्यानन्द योगी विषयरस सुखेसर्वदावैवितृष्णो
नित्याऽऽनन्दी समरस सुखी सर्वदाऽनन्द दर्शी
सन्सारे जन्म मृत्यु भ्रम भय रहितः सर्वदाऽ
नन्दरूपो नित्यात्मा चिद्घनात्मा हृदय शिवइति
ब्रह्म भावश्चिदात्मा ॥ २४ ॥

५५५५५५

इमि श्री स्वाँद्वारी १००८ श्री महाप्रभु गुरुदेवरय संक्षिप्त आजीवन
चरित्र समाप्तिः । शुभमस्तु ।

ॐ शान्तिः ३ । ॐ विश्वशान्तिर्भवतु ।

मिति ०३६ पौष २१ गते बुधवारमा शुभम् ।

अतः रचयिता श्री प्रभुदेवका शिष्य कविशिरोमणो पं. लेखनाथ पौड्याल

अहा ! त्यस्तो राम्रो सरल कलिलो बाल वयमा
पिता माता छोडी नभुलि ममताको विषयमा ।
तपस्याको ज्योती जगमग जगाई वनपसी
वसेको मुक्तात्मा प्रभु अबकहाँ बालतपसी ॥१॥

बुझि स्वर्गद्वारी गिरि शिखरको शान्ति
महिमा चढी उस्मा फेरि मधुर जल हेरी
नजिकमा । खडापारी सानु सुगम कुटिया आसन
कसी वसेको मुक्तात्मा० ॥ २ ॥

धमीलो वा मैलो कलिकलुपले व्याप्त भवमा
 दिंदै भिक्षा धर्म स्थिति नियमको शुद्ध सवमा ।
 स्वयंयोगाऽभ्यासी वनि अटल योगाऽसन कसी
 वसेको मुक्तात्मा० ॥ ३ ॥

कुटीभन्दा केहीपर हवनशाला र उसमा
 फराकीलो वेदी सहित गहिरो कुण्ड विचमा ।
 वनाई त्यस्मा श्रीघृत जलहरी सुन्दर कसी वसेको
 यज्ञार्थी प्रभु अब० ॥ ४ ॥

व्रती वेदज्ञाता द्विजवटु जुटाई हवनमा सदा
 स्वाहा स्वाह ध्वनि मधुर गर्दै गगनमा । सबै
 यौ यौताको हृदयकन पार्ने अति खुसी उदा-
 रात्मा त्यस्तो प्रभु अब० ॥ ५ ॥

लिई गाई ग्वालाहरू सकल वंसीधर सरी
 पुगी टाढा टाढा गहन वनको मङ्गल गरी । सदा
 घुम्ने फिर्ने सुखमय हँसिलो समरसी स्वयं
 गोपालात्मा प्रभु अब० ॥ ६ ॥

जती जस्ता आउन् अतिथि उनको स्वागत
गरी । सबैमा वर्षाई वचनमय माधुर्यलहरी ।
उदायेको अग्लो गिरि शिखरमा शीतलशशी
समानै शुद्धात्मा प्रभु अब० ॥ ७ ॥

सबै योगी ग्वाला द्विज अतिथिले सामल
सिधा लिउन् खाउन् भन्ने हृदय विच राखीकन
सदा । व्यवस्था त्यो वाँधी फल विषयमा किन्तु
नफँसी वसेको आनन्दी प्रभु० ॥ ८ ॥

लगाई योगार्थीहरूकन सदा योग सुखमा ।
बढाई भोगार्थीहरूकन बढी भोग सुखमा दुवै
देखि आफू परपर हुँदै वेगल वसी अगं लीला
गर्ने प्रभु कहाँ वाल तपसी ॥ ९ ॥

इति

अतः विरचयिता श्री महाप्रभु देवस्य शिष्य

पं. रामप्रसाद पोरखेल
सजगौजा, दाड, छिल्लीविजौरी, निवासी

गो ब्राह्मण श्रुतीनां च रक्षकं परमार्थम् ।
देवानां प्रिय कर्तारं वन्दे बाल तपस्विम् ।
अवण्ड यज्ञ कर्तारं सकर्तारं यशस्विनम् ।
हंसः स्वरूपं श्रीशाल तपस्वीनं नामाग्रहम् ।
गोचारयन्तं गोपाल सङ्गिनं तमसङ्गिनम् ।
स्वर्गद्वारि विहर्तारं ध्यान गम्यं नतोऽस्म्यहम् । १।
ब्रह्म विष्णु महेशान रूपिणं सर्व कामदम् ।
योगीनामप्य गम्यं त्वां ध्यायेयोगि महाप्रभुम् । २।
यन्त्रदं मन्त्रदं योगसिद्धिदं सर्वकामदम् ।
विद्याज्ञानप्रदं श्रीमत् प्रभुदेवं गुरुम् भजे । ३।
भक्त कल्पतरुं ज्ञानरूपिणं भव भञ्जनम् ।
श्रीहंसानन्द नामानं प्रभुवन्दे सनातनम् । ४।
सर्ववाञ्छित दातारं सर्वत्र म् प्रीतिदायकम् ।
गुरुं दुःखः हरं देवं वन्दे नारायणं प्रभुम् । ५।
गोभूनिवेद पातारं सच्छास्त्राणां च रक्षकम् ।
देवद्विज यतीनां च तमामि प्रभुशङ्करम् । ६।
यः पठेत्प्रयतो नित्यं स्तुतिप्रभु कलात्मिकः ।
इह लोके सुखं भुक्त्वा चान्ते शिव कलां व्रजेत् । ७।

इति

२०

हृदयमा म भजँ हरिशङ्कर ।

हृदयमा म भजँ शिवशङ्कर ॥

हृदयमा म भजँ प्रभुशङ्कर ।

हृदयमा म भजँ गुरुशङ्कर ॥

॥ १ ॥